قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی + جزییات

نوع سند: قوانین

قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی + جزییات

قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی، مشتمل بر 12 ماده و 9 تبصره است.

قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی، مشتمل بر 12 ماده و 9 تبصره که گزارش آن توسط کمیسیون صنایع و معادن به صحن علنی تقدیم شده بود، پس از تصویب در تاریخ 30 شهریور ماه 1401 توسط مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ 20 مهرماه 1401 به تایید شورای نگهبان رسید.

قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی

ماده 1

ماده 1– اختصارات و اصطلاحات بکار رفته در این قانون در معانی مشروح ذیل است:

الف – دستگاه‌ها و نهادهای مشمول این قانون: دستگاه‌ها و نهادهای موضوع ماده (1) قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور مصوب 11/10/ 1395 و ماده (29) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب 14/ 12/ 1395 – بجز استثنائات آن – و دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری – صنعتی و ویژه اقتصادی و سازمان‌های مناطق آزاد تجاری – صنعتی

تبصره

تبصره – شمول این ماده در خصوص نهادها، موسسات، تشکیلات و سازمان‌هایی که زیر نظر مستقیم مقام معظم رهبری اداره می‌شوند، منوط به اذن ایشان است.

ب – ارائه دهندگان خدمات ذیل تنظیم گران بخشی: آن دسته از ارائه دهندگان خدمات که به موجب قوانین و مقررات مربوط به صدور پروانه‌های کاربری (اپراتوری) و یا قوانین و مقررات مربوط به اصناف، اتحادیه‌ها یا شوراهای صادر کننده انواع موافقتنامه اصولی، تاسیس شده یا می‌شوند و فعالیت می‌کنند.

پ – پایگاه داده‌ها و اطلاعات پایه: کلیه پایگاه‌های داده‌ها و اطلاعاتی که در ایجاد و ارائه خدمات الکترونیکی و هوشمند و اجرای فرآیندهای الکترونیکی نقش پایه‌ای داشته و ارائه این خدمات و اجرای فرآیندهای الکترونیکی وابسته به یکی یا ترکیبی از اطلاعات و داده این پایگاه‌های پایه است.

ت – داده‌ها و اطلاعات ملی: داده‌ها و اطلاعات دستگاه‌ها و نهادهای مشمول این قانون و یا هر داده و اطلاعاتی که به موجب قوانین و مقررات در اختیار دستگاه‌ها و نهادهای مشمول این قانون قرار دارند.

ث – داده ها: مجموعه‌ای از اعداد و حروف و علائم و نشانه‌هایی هستند که به صورت قراردادی در ابزارهای الکترونیکی یا رقومی یا توسط هر نوع فناوری جدید ارتباطاتی و اطلاعاتی تولید می‌شوند.

ج – اطلاعات: مجموعه‌ای از داده‌ها که طی عملیات منطقی، پردازش می‌شوند.

ماده 2

ماده 2– سیاستگذاری و تصویب راهبردهای کلان نظام تولید، نگهداری، پردازش، دسترسی، یکپارچه سازی، تبادل و امنیت داده‌ها و اطلاعات ملی با هدف افزایش قدرت حکمرانی، ساماندهی و انسجام بخشی به نظام تبادل داده‌ها و اطلاعات، گسترش تبادل اطلاعات میان دستگاه‌ها و نهادهای مشمول این قانون و تسهیل دسترسی به اطلاعات پایه برای کسب و کارهای بخش خصوصی بر عهده «شورای عالی فضای مجازی» است.

ماده 3

ماده 3– «کارگروه تعامل پذیری دولت الکترونیکی» مصوب شورای عالی فضای مجازی موظف است در تصمیم گیری‌های خود به استثنای امر قضاء نسبت به اعمال سیاست‌ها و راهبردهای کلان و نظارت و مدیریت بر نحوه نگهداری، پردازش، دسترسی، یکپارچه سازی، امنیت و بویژه تبادل و به داده‌ها و اطلاعات موضوع این قانون اقدام نماید.

تبصره 1

تبصره 1– ترکیب اعضاء و نحوه اداره کارگروه موضوع این ماده توسط شورای عالی فضای مجازی تعیین می‌شود.

تبصره 2

تبصره 2 – کارگروه فوق الذکر مکلف است گزارش‌های عملکرد دستگاه‌ها و نهادهای مشمول این قانون را هر سه ماه یک‌بار به مجلس شورای اسلامی و شورای عالی فضای مجازی ارائه نماید.

ماده 4

ماده 4– داده‌ها و اطلاعات ملی با لحاظ مسائل امنیتی و با رعایت محرمانگی اطلاعات اشخاص در اختیار دولت جمهوری اسلامی ایران است.

تبصره

تبصره – دستگاه‌ها و نهادهای مشمول این قانون و ارائه دهندگان خدمات ذیل تنظیم گران بخشی موظفند امکان دسترسی و تبادل داده‌ها و اطلاعات ملی را صرفاً بر اساس سطوح دسترسی تعیین شده توسط کارگروه تعامل پذیری دولت الکترونیکی فراهم نمایند.

ماده 5

ماده 5 – دستگاه‌ها و نهادهای مشمول این قانون که بر اساس شرح وظایف مقرر در قوانین مربوط و نیز تکالیف ناشی از این قانون موظف به تولید، نگهداری، پردازش داده‌ها و اطلاعات می‌باشند، مکلفند در امر تولید، نگهداری، پردازش، حفظ امنیت و صیانت از داده‌های شخصی و تبادل و و تکمیل و بروزرسانی داده‌ها و اطلاعات ملی، سیاست‌ها و نظامات مصوب شورای عالی فضای مجازی و مصوبات کارگروه تعامل پذیری دولت الکترونیکی را اعمال و اجراء نمایند.

تبصره

تبصره – تنظیم گران بخشی ملزم به اجرای مصوبات کارگروه فوق الذکر و اعمال سیاست‌ها و نظامات این قانون از طریق درج یا الحاق در پروانه یا مجوزهای فعالیت، تاسیس، موافقت اصولی یا قرارداد ارائه دهندگان خدمات ذیل خود هستند.

ماده 6

ماده 6 – اعمال تدابیر حفاظتی و امنیتی جهت صیانت از داده‌ها و اطلاعات و حفظ محرمانگی داده‌ها و اطلاعات اشخاص بر عهده دستگاه‌ها و نهادهای مشمول این قانون و ارائه دهندگان خدمات ذیل تنظیم گران بخشی است که مسئول تولید، نگهداری یا پردازش کننده داده‌ها و اطلاعات هستند.

> **تبصره**
>
> تبصره – دستورالعمل و استانداردهای امنیت تبادل داده‌ها و اطلاعات و تأمین امنیت و ارزیابی آن مطابق نظامات و مصوبات شورای‌عالی فضای مجازی خواهد بود.

ماده 7

ماده 7– تبادل داده‌ها و اطلاعات بین دستگاه‌ها و نهادهای مشمول این قانون با دستگاه‌های اجرائی و یا کسب و کارها با رعایت اصول حفاظتی و امنیتی بر عهده «مرکز ملی تبادل اطلاعاتِ» وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات است.

> **تبصره**
>
> تبصره – ایجاد مراکز تبادل اطلاعات موضوعی یا منطقه‌ای به منظور مدیریت بهینه تبادل داده‌ها و اطلاعات تحت نظارت مرکز ملی تبادل اطلاعات و تصویب کارگروه تعامل پذیری دولت الکترونیکی بلامانع است.

ماده 8

ماده 8 – به منظور صیانت و حفظ یکپارچگی در داده‌ها و اطلاعات ملی و صرفه جویی در تبادل داده‌ها و اطلاعات، دولت می‌تواند متناسب با کارکرد و نحوه و تواتر بروزرسانی آن‌ها در مراکز داده دولت، بر اساس مصوبه کارگروه تعامل پذیری دولت الکترونیکی، این داده‌ها را نگهداری نماید. دستگاه‌ها و نهادهای مشمول این قانون موظف به بروزرسانیِ برخط این پایگاه‌های اطلاعاتی هستند. تعیین سطح دسترسی به این پایگاه‌های اطلاعات به موجب مصوبه کارگروه تعامل پذیری دولت الکترونیکی می‌باشد.

ماده 9

ماده 9– متخلف یا اخلال کننده در پردازش و تبادل یا مستنکف از اجرای این قانون مشمول مجازات انفصال از خدمت به مدت شش ماه تا پنج سال یا حبس تعزیری به مدت نود و یک روز تا شش ماه می‌شود.

ماده 10

ماده 10– متولی اداره و بروزرسانی پایگاه‌های داده‌ها و اطلاعات پایه مطابق جدول ذیل تعیین می‌شود. این متولیان مکلفند بر اساس مصوبات کارگروه تعامل پذیری دولت الکترونیکی اقدامات اجرائی لازم را برای تحقق اهداف این قانون به اجراء گذارند:

تبصره 1

تبصره 1– کارگروه فوق الذکر می‌تواند حسب ضرورت نسبت به حذف، الحاق یا ادغام و تفکیک پایگاه داده‌ها و اطلاعات پایه به فهرست مذکور اقدام نماید.

تبصره 2

تبصره 2– دستگاه‌ها و نهادهای مشمول این قانون حسب اعلام کارگروه مزبور، ضمن بروزرسانی داده‌ها و اطلاعات خود، موظف به همکاری با متولیان پایگاه‌های داده‌ها و اطلاعات پایه می‌باشند.

1 پایگاه ملی هویت اشخاص حقیقی

سازمان ثبت احوال کشور

2 پایگاه ملی هویت اشخاص حقوقی

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

3 پایگاه نظام ملی نشانی گذاری مکان محور کشور

شرکت ملی پست جمهوری اسلامی ایران

4 پایگاه اطلاعات مکان اقامت اشخاص حقیقی

سازمان ثبت احوال کشور

5 پایگاه اطلاعات مکان اقامت اشخاص حقوقی

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

6 پایگاه شناسه کالا و خدمات

وزارت صنعت، معدن و تجارت

7 پایگاه وسائط نقلیه کشور

فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران

8 پایگاه شناسنامه خدمات دولت

سازمان اداری و استخدامی کشور

9 پایگاه اطلاعات شبکه احراز هویت کاربران ارتباطی (شاهکار)

سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی

10 پایگاه اطلاعات و مدارک تحصیلی کشور

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

11 پایگاه ملی اسناد و املاک و حدنگاری (کاداستر) کشور

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

12 پایگاه ملی بیمه‌های سلامت کشور

سازمان بیمه سلامت ایران

13 پایگاه اطلاعات دانش آموزی و مدارس

وزارت آموزش و پرورش

14 پایگاه اطلاعات رفاه ایرانیان

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

15 پایگاه اطلاعات مجوزهای کسب و کار کشور

وزارت امور اقتصادی و دارایی

16 پایگاه ملی اطلاعات داده‌های باز کشور

سازمان فناوری اطلاعات ایران

17 پایگاه ملی سلامت (پرونده الکترونیکی، نظام پزشکی، غذا و دارو)

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

18 پایگاه اطلاعات مالیاتی و مودیان کشور

سازمان امور مالیاتی کشور

19 پایگاه اطلاعات مالی کشور

وزارت امور اقتصادی و دارایی

20 پایگاه اطلاعات خدمات بانکی و پولی کشور

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

21 پایگاه اطلاعات مکان محور کشور

سازمان برنامه و بودجه کشور

22 پایگاه ملی اطلاعات و آمار کشور

مرکز آمار ایران

23 پایگاه اطلاعات ثنا و سجل کیفری کشور

قوه قضاییه

24 پایگاه اطلاعات تقسیمات کشوری

وزارت کشور

25 پایگاه اطلاعات املاک و اسکان

وزارت راه و شهرسازی

26 پایگاه اطلاعات نقشه کشور

سازمان نقشه برداری کشور

27 پایگاه اطلاعات اوراق بهادار (کدال و سجام)

سازمان بورس و اوراق بهادار

ماده 11

ماده 11– در صورت بروز اختلاف در اجراء و تفسیر فنی مصوبات کارگروه تعامل پذیری دولت الکترونیکی، بین دستگاه‌های اجرائی، «شورای اجرایی فناوری اطلاعات» و برای نهادهای خارج از قوه مجریه، «مرکز ملی فضای مجازی» مرجع داوری است. این حکم نافی اختیارات قضات نبوده و برای آنان لازم الاتباع نیست.

ماده 12

ماده 12–

الف – در تبصره (4) ماده (169 مکرر) قانون مالیات‌های مستقیم اصلاحی مصوب 31/ 4/ 1394، عبارت «کارگروه تعامل پذیری دولت الکترونیکی» جایگزین عبارت «هیأت وزیران و حفظ طبقه بندی مربوط» می‌شود.

ب – در ماده (232) قانون مالیات‌های مستقیم اصلاحی مصوب 27/ 11/ 1380، عبارت «جز در موارد مربوط به حوزه قضاء فقط با تصویب کارگروه تعامل پذیری دولت الکترونیکی به سایر دستگاه‌ها ارائه دهند و در غیر این صورت» جایگزین عبارت «محرمانه تلقی و از افشای آن جز در امر تشخیص درآمد و مالیات نزد مراجع ذی ربط در حد نیاز خودداری نمایند و در صورت افشاء» می‌شود.

پ – در ماده (34) قانون ثبت احوال مصوب 16/ 4/ 1355، عبارت «دستگاه‌های اجرائی با مصوبه کارگروه تعامل پذیری دولت الکترونیکی» جایگزین «دولتی ذیصلاح» می‌شود.

ت – تبصره ماده (73) قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب 3 / 10/ 1392 به شرح زیر اصلاح می‌شود:

ـ تبصره – تعیین نحوه و سطوح دسترسی به داده‌ها جز در مواردی که مشمول دسترسی‌های قوه قضائیه است، بر عهده کارگروه تعامل پذیری دولت الکترونیکی می‌باشد.

ث – ماده (15) قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه مؤدیان مصوب 21/ 7/ 1398 به شرح زیر اصلاح و تبصره‌های آن حذف می‌شود:

ـ ماده 15 – دستورالعمل نحوه دسترسی به اطلاعات سامانه مودیان توسط کارگروه تعامل پذیری دولت الکترونیکی تعیین می‌شود.

ج – در ماده (19) قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران مصوب 1 / 9/ 1384 عبارت «کارگروه تعامل پذیری دولت الکترونیکی» جایگزین عبارت «دادستان کل کشور» می‌شود.

نسخه متنی منتشرشده در دادکتاب نقره‌وانی ـ 1405/08/10